

Excursie vogelwerkgroep naar de Dintelse Gorzen op 14 juli 2018.

Wanneer we rond 08.00 uur, nadat we een klein uurtje gereden hadden, aankwamen op parkeerplaats "Natuurpoort Dintelse Gorzen" vlogen de huiszwaluwen ons om de oren. Aan het huis op de dijk hingen een twaalftal nestkasten voor de huiszwaluwen en deze waren goed bezet. We keken ook nog even binnen bij de informatiebunker. In dit (onbemande) informatiecentrum, gevestigd in een voormalige bunker, vindt je alle informatie over de West Brabantse Waterlinie. Op grote borden is te lezen over de Brabantse Wal en de historische achtergronden van de Brabantse Waterlinie. Terwijl we richting sluis liepen hoorden we krrrr, krrrr....., krrr, krrr en jawel hoor gelijk al een mooie waarneming die je niet zo makkelijk tegenkomt namelijk een zomertortel. In de mast boven op de dijk zat het rustig te genieten van de ochtendzon.

We liepen de dijk af naar de brug die naar het gebied de Dintelse Gorzen leidt en onderweg zagen we nog groenling, witte kwikstaart en spreeuwen. Op het bruggetje staand namen we op het water een aantal grauwe ganzen,

knobbelzwaan, scholeksters, meerkoeten en futen waar. Eenmaal aan de overkant liepen we op een pad met aan beide zijden dicht begroeide gewassen met koningsvaren en daartussen diverse plantensoorten waaronder heemst, koninginnenkruid, agrimonie, oranje havikskruid en gewone hennipnetel. Gelukkig zaten er mensen in de groep die ook van plantensoorten kennis hebben en dit graag delen met ons. Al wandelend hoorden we diverse vogelsoorten maar zagen we ze meestal niet of heel vlug zoals, pimpelmees, koolmees, Turkse tortel, winterkoning, zwartkop, vink, fitis, merel, grote bonte specht en tuinfluiter. Het gebied zag er bijzonder groen uit ondanks de droogte, de waterhuishouding had het hier goed geregeld. Omdat vele bloemen in bloei stonden zagen we ook vele vlinders zoals dagpauwoog, landkaartje, citroenvlinder, oranje en bruine zandoogjes, bonte zandoogjes, icarus blauwtjes, diverse witjes en atalanta's.

Het is een unieke natuur door mix van zout en zoet.

De Dintelse Gorzen zijn na de afsluiting van de Philipsdam droog komen te liggen. Eb en vloed verdwenen en in de voormalige hoge schorren en lager gelegen slikken kwam nieuwe, unieke natuur terug. De bodem in het natuurgebied is afwisselend zoet en zout en dit levert veelzijdige begroeiing op. In de lage slikken vind je nog altijd zoutminnende zeekraal en lamsoor. In de vroegere schorren vind je wilgen, vlier en duinriet. In april levert dit een prachtig kleurenpalet aan natuur op. In juni bloeien duizenden orchideeën.

Niet alleen planten, maar ook vogels voelen zich thuis in de natuur van de Dintelse Gorzen. In het ondiepe water van het natuurgebied zoeken de lepelaar en de spierwitte zilverreiger naar voedsel, terwijl de blauwe kiekendief en de buizerd boven de vlaktes jagen.

Na een drie kwartier gelopen te hebben kwamen we aan bij vogelkijkhut "De Papagaai". Een ruime hut waar we met elf personen allen een goed uitzicht hadden op het water voor ons. Tijdens de voorbereiding, een paar weken geleden, was het hier een drukte van jewelste nu is het een beetje rustig maar als op commando vloog er gelijk een grote zilverreiger aan die kwam poseren voor ons. Aan de overzijde zagen we ook Kieviten en een groenpootruiter. Ook aan de overzijde vlogen veldleeuweriken en graspiepers op en neer. Een kleine drie kwartier hebben we in deze kijkhut vertoeft en hadden we ook nog lepelaar, tureluur, zilvermeeuw, aalscholver, putters en rietgorzen waargenomen.

We vervolgden onze tocht door het zeer gevarieerde gebied, zo liep je in de koelte onder de bomen en zo wandelde je door het open veld met de vele bloemsoorten en de daarop vliegende vlinders en in het struweel roodborsttapuiten met jongen maar ook vele putters en kneuen.

In het noordelijker gedeelte is ook nog een vogelkijkscherm met uitzicht op het Volkerak, hier zagen we vele grauwe ganzen, grote Canadese Ganzen, wilde eenden, kraakeenden, tureluurs, bergeenden, een viertal grote zilverreigers, futen, kleine mantelmeeuwen en visdiefjes. Het was daar waar we een korte koffiepauze inlaste, het was tenslotte al kwart over tien, dus dik tijd voor een bakske en even uitpuffen want het is toch al behoorlijk heet geworden. Na de koffiepauze liepen we weer door een gevarieerd gebied met dan weer in de schaduw van de bomen, dan weer langs het water met het verkoelende windje, maar het laatste gedeelte toch weer in de gloeiende zon. We blijven onderweg genieten van de vele vogels en als we langs de kreek weer terugliepen naar het bruggetje zagen we wederom grauwe ganzen, meerkoetjes maar ook Schotse hooglanders die lekker van de koelte onder de bomen genoten.

Wat waren we blij toen we het bruggetje weer zagen en wisten dat we aan het einde van de tocht, iets na twaalf uur, op het terras van restaurant Beneden Sas nog van iets verkoelends konden genieten. De een nam koffie met een stukje gebak al dan niet met slagroom, de ander hield het bij een frisdrank en de genietters onder ons die niet hoefden te rijden genoten van een lekker koud glaasje bier. Al met al hadden we genoten van het heerlijke weer in een mooi natuurgebied waar we toch weer een kleine vijftig vogelsoorten gezien hebben.

Leo Reijnierse, coördinator VWG Ken en Geniet

Natuurvereniging Ken en Geniet